

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1020/2015
02.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адв. С.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 553/14 од 01.06.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 203/15 од 28.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2015. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адв. С.М., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К 553/14 од 01.06.2015. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 203/15 од 28.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К 553/14 од 01.06.2015. године, окривљени С.К. оглашен је кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 40.000,00 динара коју је дужан да плати у року од два месеца рачунајући од правноснажности пресуде а уколико окривљени исту не плати биће замењена у казну затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан затвора.

Окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то суду на име паушала износ од 1.500,00 динара и приватном тужиоцу на име трошкова кривичног поступка износ од 52.500,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Кж1 203/15 од 28.08.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.К., адв. С.М. и пресуда Основног суда у Јагодини К 553/14 од 01.06.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног С.К., адв. С.М., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, обзиром да првостепеном пресудом није потпуно решен предмет оптужбе јер је у изреци првостепене пресуде изостављен део навода радње извршења окривљеног који је наведен у приватној тужби „та дрва што имаш у подруму су моја, ... ти матер, да ти ... све по списку, ко те направио, а да је истог ошамарио два пута у пределу лица и два пута га је повукао за нос“ и у том делу је требало окривљеног ослободити од оптужбе, а Врховни касациони суд овакве наводе оцењује неоснованим.

У конкретном случају првостепени је суд на основу чињеничног стања које је утврдио на главном претресу изоставио поједине радње, које су улазиле у састав тог кривичног дела, а које нису доказане, с обзиром да не може у изреци пресуде за поједине делове чињеничног стања истог кривичног дела донети ослобађајућу, а за друге радње осуђујућу пресуду, а у пресуди дао је разлоге због чега је нашао да нису доказане, односно због чега их је изоставио из изреке пресуде (страна 5 образложења првостепене пресуде). Из наведеног произилази да то што је првостепени суд радње за које је нашао да нису доказане изоставио из чињеничног описа кривичног дела, не може имати значај битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, како се неосновано наводи у поднетом захтеву браниоца окривљеног, већ је првостепена пресуда и повољнија по окривљеног у односу на оптужење и бројност радњи које су окривљеном стављене на терет.

Такође, неосновани су наводи захтева којима се указује да у радњама окривљеног нема обележја кривичног дела увреде из члана 170. став 1. КЗ, из чега произилази да се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП. С тим у вези, у захтеву се наводи да инкриминисане речи које се окривљеном стављају на терет објективно не представљају омаловажавање приватног тужиоца.

Међутим изложени наводи захтева се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Према изреци првостепене пресуде, окривљени С.К., је критичном приликом упутио увредљиве речи приватном тужиоцу П.К. на тај начин што му се обратио речима и то: „ти си ми украо дрва, посекао си ми забран“.

Заштитни објекат код кривичног дела увреда је част, као скуп свих вредности неког лица (интелектуалних, карактерних, моралних, физичких и других особина и вредности), те углед као одраз тих вредности у друштву, па радња извршења предметног кривичног дела представља свако поступање којим се напада било која од тих вредности, њиховим порицањем, омаловажавањем или потцењивањем, којим радњама се у суштини изражава непоштовање или понижење достојанства личности. При том, карактер тих радњи као увредљивих цени се са становишта опште усвојених друштвених ставова и мерила.

Како су инкриминисане речи које је окривљени упутио приватном тужиоцу, по својој садржини подобне да увреде приватног тужиоца и објективно су могле проузроковати код приватног тужиоца осећање омаловажавања његове личности, то је у потпуности правилно становиште како првостепеног, тако и другостепеног суда, да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ, због којег је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. одбио као неоснован и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.